

14

දිව රැක ගනිමු

දිනක් සහබාවරුන් සමඟ නබි (සල්) තුමාණෝ වාඩි වී සිටියහ. එම සභාවේ නබි (සල්) තුමාගේ හිතමිත්‍ර අබ්බකාර් (රලි) තුමා ද වූයේ ය. එහි ආ පුද්ගලයෙක් අබ්බකාර් දැඩි ලෙස දොස් කියමින් බණන්තට වූයේ ය. අබ්බකාර් (රලි) තුමා කිසිවක් නොකියා නිශ්ශබ්ද ව මුනිවත රකිමින් පසුවූහ. එම පුද්ගලයා දෙවනවරට ද නබි තුමාට බැණ වදින්නට වූයේ ය. එවිට ද එතුමාණෝ කිසිවක් නො කියා උන්හ. එම පුද්ගලයා තෙවන වරට ද බැණ වදින්නට වූයේ ය. එවිට අබ්බකාර් (රලි) තුමා එයට විරෝධය පෑහ. එවිට නබි (සල්) තුමා නැගිට එතැනින් පිට වී ගියේ ර්ය. එය දුටු අබ්බකාර් (රලි) තුමා නබි (සල්) තුමා පසුපසින් ගොස් “අල්ලාන්ගේ දූතයාණෙනි ඔබ තුමා සභාවෙන් නැගිට ගියේ මා සමඟ ඇති වූ කේන්තිය නිසා ද? යැයි ඇසූහ. එයට නබි තුමා එම පුද්ගලයා ඔබට බැණීමට යොදාගත් වචන අහසෙන් බට මාලායිකාවරු අසත්‍ය බවට පත් කරමින් සිටියෝ ය. ඔබ ඔහුට පිළිතුරු දීමට පෙළඹුණු විට එම ස්ථානයට ෂයිතාන් ද පෙනී සිටින්නට විය. ෂයිතාන් සිටින ස්ථානය නිසා මම එම ස්ථානයෙන් බැහැර වූයෙමි” යි පිළිතුරු දුන්හ. (අබ්බ දාවුද්)

වරක් ආයිෂා (රලි) තුමිය මුහම්මද් නබි (සල්) තුමා සමඟ වාඩි වී සිටි අවස්ථාවක එතැනට සරියියා (රලි) තුමිය ආවාය. ඇය දුටු ආයිෂා (රලි) තුමිය සරියියා මිටි ඇයෙකැයි තෝක්කඩු කියන්නට වූවා ය. එය කන වැටුණු නබි (සල්) තුමාණෝ ආයිෂා දෙස බලා, “ආයිෂා ඔබ භාවිත කළේ මහ මුහුදට දැමුව ද එය දුෂණය කරන ආකාරයේ වචනයකි” යි තරවටු කළහ. (අබ්බ දාවුද්, තිර්මිදි)

වරක් නබි (සල්) තුමාණෝ සහබාවරුන්ගෙන් “ කේලම යනු කුමක් දැයි ඔබ දන්නවා දැ” යි ඇසූහ. “එය දන්නේ අල්ලාන් සහ අල්ලාන්ගේ දූතයාණන් පමණි” යි සහබාවරු කීහ. පසු ව නබි (සල්) තුමාණෝ “ඔබගේ සහෝදරයා ගැන ඔහු පිළිකුල් කරන යමක් කීම” යි කීහ. එවිට සහාබිවරයෙක් මම කියන කරුණ ඔහු

සතුව තිබුණා නම් ඒ පිළිබඳව කුමක් අදහස් කරනවා දැ? ඇසිය. එයට නබි (සල්) තුමාණෝ ඔබ කියන කරුණ ඔහු සතුව තිබුණා නම් එය කේලම් කීමක් වන අතර එසේ නොවුවා නම් එය අපහස කිරීමක් වෙනවා යි කීහ. (මුස්ලිම්)

දවසක් නබි (සල්) තුමා ‘ඔබගෙන් මට වඩාත් කැමැති කෙනා සහ කියාමාවේ දී මට ඉතා ම කිට්ටුවෙන් වාඩිවී සිටින්නා යහගුණ ඇති තැනත්තාය’ යැයි කිය.

‘ඔබගෙන් මගේ කේන්තියට පාත්‍ර වූවන් සහ කියාමාවේ දී ඉතා ඇතින් සිටින්නන් සහ වැඩි වශයෙන් හා දීර්ඝ වේලාවක් කතා කරන්නන් සහ ‘මුතබයිහිකුන්වරු’න් ද වෙති යි’ කීහ. එවිට සහබාවරු එසේ හඳුන්වනු ලබන්නන් කවුරුන් දැයි ඇසූහ. එයට නබි සල් තුමාණෝ “පුරසාරම් දොඩවන්නන් ” යැයි කීහ. (තිර්මිදී)

වරක් නබි (සල්) තුමාගෙන් “ජයග්‍රහණය කුමක් දැ”යි අසන ලදී. එයට නබි (සල්) තුමාණෝ “දිව රැක ගන්න. නිවස පුළුල් කර ගන්න. ඔබ කළ වරද මතක් කර අඬන්න” යැයි කීහ (තිර්මිදී)

නබි (සල්) තුමාණෝ පරලොවට මිහිරාප් ගමන ගිය අවස්ථාවේ නිරයේ සිටින පිරිසක් දුටුහ. ඔවුහු මිනීමස් කමින්, තඹවලින් යුත් තම නියවලින් තම මුහුණ හා පපුව සුරමින්, තුවාල කර ගනිමින් පසු වූහ. එවිට ජබ්රීල් (අලයි) තුමා ගෙන් “මොවුන් කවු ද? ඇයි මොවුන්ට මෙවැනි දඬුවමක් දී ඇත්තේ” දැයි ඇසුවෙමි. එයට ජබ්රීල් අලයි “මොවුන් කේලම් කියමින් මිනිසුන්ගේ මස් අනුභව කිරීමෙන් ඒ අයගේ නම්බුව සමඟ සෙල්ලම් කළ අය යැයි කීහ.” (අබුදාවුද්)

මිනිසෙකු පවසන සෑම වචනයක් ම සටහන් කරනු ලබන්නේ ය. ඒවා විභාග කරනු ලබන්නේ ය. එහෙයින් වචන භාවිතයේ දී පාලනයක් තැන්පත් කමත් අවශ්‍ය වන බව ඉස්ලාම් අවධාරණය කරයි.

මිනිසා දිනපතා ම උදේ අවදි වන අවස්ථාවේ ඔහුගේ අවයව සියල්ල දිව දෙස බලා “අල්ලාහ්ට බිය වන්න. අපගේ තත්ත්වය රැඳී ඇත්තේ ඔබ මතය. ඔබ සුවරිතවත්ව සිටින තාක් කල් අප ද සුවරිත වෙමු. ඔබ නොමග ගියේ නම් අපි ද නොමග යන්නෙමු. යැයි අපට අනතුරු අඟවන්නේ ය.” යැයි නබි (සල්) තුමාණෝ පැවසූහ. (අහමද්)

මෙම සිද්ධීන් සියල්ල මුස්ලිම්ගේ දිවරැක ගත යුතු ආකාරය ගැන කරුණු කිය යි. කතා කළ යුත්තේ හොඳ කරුණු ගැන පමණි. ඔපාදූප කේලම් කීම බැණ වැදීම දොස් කීම නම් පටබැඳීම වැනි නරක හා පාපී ක්‍රියාවන් අනිවාර්යයෙන් ම වැළැක්විය යුතුයි. එහෙයින් සෑම මුස්ලිම් භක්තිකයෙක්ම ඉස්ලාමීය උපදෙස් අනුගමනය කරමින් දිව රැක ගැනීම වගකීම වන්නේ ය. මන්ද යත් “දිව රැක ගත්

පුද්ගලයාට ස්වර්ගය ලබා දීමේ වගකීම මම භාර ගන්නෙමි” යැයි නබ්තුමාණෝ පොරොන්දු වී ඇත්තාහ. “අල්ලාහ් හා කියාමාව විශ්වාස කරන අය කතා කරන්නේ නම් යහපත් දේ කතා කරන්නවා! නැතහොත් (කට වසාගෙන) නිහඬතා වය රැකගන්නවා”! යැයි කීහ. (බුහාරි මුස්ලිම්) යැයි අවවාද කර ඇත්තාහ. මෙම හි තෝපදේශයන් සැලකිල්ලට ගෙන අපි මෙලොව හා පරලොව ජය අත්කර ගනිමු.

ක්‍රියාකාරකම

දිවෙන් වන අකටයුතු යන මැයෙන් කෙටි දේශනයක් ඉදිරිපත් කරන්න.